

naar man som jeg i flere Aar har været i Esbjerg og har set de mange dejlige Varer af Landbrugsprodukter, der udskibes, kan man mange Gange ikke frigøre sig for den Tanke, at det vilde have været rart, om Forholdene herhjemme kunde blive lidt mere ideelle, saa at flere af de Varer, som nu sendes ud af Landet, kunde blive tilbage til Landets egen Befolkning, navnlig Smaakaarsfolk, som i de fleste Tilfælde maa renoncere paa at nyde saadanne delikate Varer, som nu sendes til Udlandet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Betragtning af dette Forhold, jeg vil kun sige, at trods denne Betragtning ere vi Socialdemokrater ligesom alle andre Partier glade over at se den rivende Udvikling indenfor Landbruget. Jeg mener, det maa være Statens Pligt at hjælpe til at fremme denne Udvikling og navnlig at bidrage til, saa godt den kan, at skabe de bedst mulige Eksportforhold for Landbrugsprodukter.

Men ogsaa for Landets Industri har det Betydning, at det Havneanlæg, her er Tale om, udføres, at Esbjerg Havn udvides saaledes, at den kan tilfredsstille alle rimelige Krav, hvad Importen angaar, idet det har overordentlig stor Betydning for Landets Industri, at vi have let Adgang til det udenlandske Marked, hvorfra vi skulle hente vore Raa- og Hjælpestoffer. I det Andragende, jeg nævnte før, er ogsaa anført, hvor stærkt Importen er steget i Løbet af de sidste 10 Aar, og det viser sig derefter, at de importerede Varer ere stegne fra 109,500 Tons til 198,000 Tons, altsaa med over 80 pCt. Der er saaledes ogsaa for Importens Skyld god Grund til at skride til en Udvidelse af Havnen.

Det næste Spørgsmaal bliver da, hvorledes man i det hele skal gribe denne Sag an, om man skal gaa den Vej, som det foreliggende Forslag anviser, eller om man skal gaa den Vej, som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) gjorde sig til Talsmand for. Det er altsaa det Spørgsmaal, som paatrænger sig til Afgørelse her i Rigsdagen. Jeg maa da sige, at medens jeg er enig med det ærede Medlem for Esbjerg i hans Bemærkninger om denne Sags store Betydning, maa jeg erklære mig uenig med det ærede Medlem, naar det drejer sig om, hvilket Projekt man skal vælge. Jeg har, som bemærket, i nogle Aar haft Lejlighed til at iagttage den Udvikling, der finder Sted nede i Esbjerg, men jeg vil selvfølgelig ikke dermed have sagt, at jeg betragter mig som sagkyndig paa det Omraade, der her er

under Behandling. Og jeg tror, at som det gaar mig, vil det gaa de fleste Medlemmer her i Tinget. Man vil sige til sig selv, at man savner den fornødne Sagkundskab til at kunne afgøre, om dette eller hint Projekt af de mange er det rigtige. Man maa, mener jeg, i en saa vigtig Sag i ikke ringe Grad tage Hensyn til, hvad Sagkundskaben mener, idet det ikke vil være de enkelte Medlemmer givet at kunne sige, at netop et andet Projekt end det, den sagkyndige har anført, bør foretrækkes.

Jeg mener derfor, at af de 7 i Lovforslagets Bemærkninger indeholdte Forslag, angaaende Trafikhavnens Udvidelse, gør man vel i at slutte sig til det Forslag, som er anbefalet af Vandbygningsdirektøren og forelagt af den højtærede Trafikminister. Naar jeg ikke tager i Betragtning at anbefale dette Forslag, er det ikke alene, fordi det er anbefalet af den sagkyndige Vandbygningsdirektør, men det er særlig, fordi denne Vandbygningsdirektør gennem en Aarrække har været Havneingeniør i Esbjerg, hvor han nød megen Anseelse og var regnet for at være en ualmindelig dygtig Mand netop paa dette Omraade, en Mand, hvis Mening man den Gang tillagde den allerstørste Betydning, og som blandt andet ogsaa nød den Ære at være indvalgt i det kommunale Raad i Esbjerg. Man saa, at man i den daværende Havneingeniør Westergaard havde en Mand, som man havde Brug for. Det var navnlig hans store Kendskab til Havneforholdene, som bevirkede, at man i Esbjerg ansaa ham for en Autoritet, og denne Autoritet kan ganske naturligt ikke være bleven mindre, efter at ogsaa hans overordnede have indset, at han sad inde med særlig stor Dygtighed, og derfor forfremmede ham til Vandbygningsdirektør. Jeg tager, som sagt, ikke i Betænkning at anbefale det Forslag til Trafikhavnens Udvidelse, som her er forelagt af den højtærede Trafikminister med Anbefaling af den nuværende Vandbygningsdirektør.

Jeg ved meget vel, at manovre i Esbjerg i Aarens Løb, naar der har været Tale om Udvidelse af Havnen, ret jævnligen har hørt den Anskuelse fremsat, at det var nødvendigt at gaa imod Vest. Man mente, at man derved kom nærmere ud til Strømmen, og at det var nødvendigt, for i det hele at holde Havnen ren, at flytte den nærmere ud til dette Sejllob. Men nu have vi altsaa fra Vandbygningsdirektøren, som gennem en Aarrække har haft Lejlighed til at studere de Forhold